

సాక్షాత్కారము

టూమచ్ దిస్ యాక్ టూమచ్ అంటూ అరిచాడు రమణమూర్తి తను చదువుతున్న పేపరులోంచి దృష్టి మరల్చుకుందానే.

అతని చుట్టూ ఆశీనులయిన బృందంలో ఎవరికీ అతని అరుపులవల్ల ఆశ్చర్యంకానీ, ఆసక్తికానీ ఏర్పడలేదు. కారణం అది రోజూ జరిగే కార్యక్రమమే కాబట్టి.

అదొక మహా సముద్రం—
కాదు మహా సముద్రం లాంటి ఆపీసు-
ఆపీసులో జలచరాలు లాంటి ఎంతో మందిలో వాళ్ళు కొంత మంది.

ఆ కొంత మందికి కొన్ని నిర్దిష్టమైన కార్యక్రమాలున్నాయి.

ఉదయం పది గంటలకు ఆపీసు చేరుకో గానే, పురాణ కాలక్షేపంలాగా పేపరు తెరిచి పెద్దగా హెడ్ లె న్ను చదువుతూ మధ్య మధ్యలో తన వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలుచుట్టూ చేరిన ఆశ్రితులకు విపులీకరించి చెబుతూ

వుంటాడు రమణమూర్తి.

బరిగ్గా అలాంటి సమయంలో శ్రోతల్లా రెండు పార్టీలు ఏర్పడతాయి. ఒకపార్టీ రమణ మూర్తితో ఏకీభవించితే, రెండవ పార్టీ వ్యతిరేకిస్తుంది. దాంతో వా దో వ వా దాలు, వాగ్యుద్ధాలు, దూషణ భూషణలు, తరువాతి కాలి వాక్యాలు చివరికి రమణమూర్తి అందరికీ కాపీ పోయించి కార్యక్రమానికి ముగింపు వాక్యం పలుకుతాడు.

ఇది రోజూ జరిగే తంతు అయినా ప్రతి రోజూ నూతనంగా వుంటుంది.

అనలు రమణమూర్తి పోయించే కాపీ కోసమే కావాలని వీళ్ళు ఇలా రెండుగా విడిపోయి నాటకమాడుతుంటారని ఓ "టాక్" వుంది. ఏది ఏమైనా, తన అభిప్రాయంపై పలువురు సుదీర్ఘంగా చర్చించి, తరువాత పిగ పట్టు వరకు రావటం రమణ మూర్తికి గర్వకారణంగా వుంటుంది.

వెంటనే రమణమూర్తి ఓ తెల్లకాగితం తీసుకుని, నిలువుగా ఓ గీత గీసి దాన్ని రెండు భాగాల గా విభజించాడు. ఒకదానికి కావేశం, రెండవ దానికి శర్మ అన్న హెడ్డింగ్ పెట్టి వారి వారి అభిప్రాయాలు వారి పేర్లక్రింద వ్రాసి వారి సంతకాలు పాక్షి సంతకాలు తీసుకున్నాడు.

రమణ మూర్తిని అడిగితే అనలు న్యూస్ పేపరు చదవటం గొప్ప ఆర్ట్ అంటాడు. చదువు వచ్చిన ప్రతి అడ్డమైన గాడిదకీ న్యూస్ పేపరు అర్థం అయితే ఇక దాని వాల్యూ ఎముంది అంటాడు, అంతేకాదు న్యూస్ పేపరును ఇడ్లీ మీద సాంబారుపోసి టకటకా లాగించేసినట్టుగా కాక; బాదం చాల్యాను స్పూను మొనతో కాస్త కాస్త తీసి ఎక్కడ అయిపోతుందో అన్నట్టు సుతారంగా తింటూ ఆ కేస్తుకి ఆహా-ఓహో అంటూన్నట్టుగా చదవాలిట. అలా చదవటం, చదివి ధై జెస్తు చేసుకోవటం, చేసుకొని పైకి స్వాభిప్రాయం వ్యక్త పరచటం అనేది ప్రెస్టేజ్ ని పెంచే విషయంగా భావిస్తాడు. అంతేగాక ఆ ఆపీసులో అలాంటి ప్రెస్టేజ్ మెయిన్ తెయిన్ చెయ్యగల వాళ్ళు ఏ కొద్దిమందో అంటాడు రమణమూర్తి ఆ కొద్దిమందిలో తను మొదటి వాడని అనేకసార్లు స్పష్టంగా అన్నాడు.

"వబ్లిక్ ఫ్లేస్ లో అడుక్కోవటం నేరం అని ఓ చట్టం ఏడిచిందిగదా! ఆ చట్టాన్ని అమలు పరచటంలో జావ్యం చెయ్యొద్దని అనెంట్లీలో గొడవ చేసారట కొందరుసభ్యులు "అమ్మ పెట్టుడు అడుక్కు తిననివ్వరు" అన్నట్టుగా వుంది." అన్నాడు రమణమూర్తి న్యూస్ పేపరు పేజీ తిప్పతూ.

"మంచినవి చేశారు. ఎక్కడకీ వెళ్ళిన వెదవ న్యూస్ పులూ తయారు అవకాడ ఈ బెగ్గర్స్" అన్నాడు చంద్రం.

"ఈ రోజున దేశ జనాలో చూచిస్తే గా దిలోపోవర్తీ లైసులో వున్నాడు. ఇట్టి ప్లిరో దేశంలో దారిద్ర్య నిర్మూలన విద్యాకాశ్యకమైన పనులు జరిగితే తప్ప ఈ దిచ్చుగా బెకర తప్పిపోడు" అన్నాడు శర్మ. అనలు దేశాన్ని తనకప్పగిస్తే ఏదాది తిగేలోగా అదివృత్తి చేసే వాడిలా.

"మవ్వ ఎన్నయినా చెప్పి. ఈ దేశంలో బెగ్గర్లును తొంగించటం అసంభవం. కారణ మేమంటే—ఈనాడు అదొక లాభసాటి వ్యాపారం అయిపోయింది. కేవలం బిజెటిన ద్వారా మనకంటే ఎక్కువ సంపాదించేవారు చాలా మంది వున్నాడు. అలాంటి వారికి ప్రభుత్వం ఉద్యోగం చూపించినా వాళ్ళు బెగ్గింగ్ చూసరు" అన్నాడు కామేశం.

రోజూ లాగానే ఆ ఇన్స్యూమీద నిప్పురాజు కోవటం మొదలయింది.

పోటీలో కన్నా లెషన్ బహుమతిరు. 250 పాందిన కథ

“వ్యూహం అంత ఇదిగా మల్లాడకు. కావాలని బిచ్చగాళ్ళుకారు. విధివశాత్తు మనం ఓడిపోయి బ్రతుకు తెరువుకోవం చేసేవారు బాగుపడిపోతున్నారనటం కావాలి.”

“నిజమే బిజినెస్ అనేది మనలా ఇక్కడ నీట్ గా డ్రస్ చేసుకుని; ఫానుక్రింద కూర్చుని కాగితాలు గీకటం లాంటిదికాదు. ఆత్మాభిమానం చంపుకుని ఎదుటి వ్యక్తిముందు చేయి చాచటం ఎంతో హేయమైనది. హీనమైనది

అలాంటి నీచమైన వృత్తి కావాలని ఎవరూ చేపట్టరు.”

“ఆత్మాభిమానం, హేయం, నీచం అనే మాటలు కంప్లీట్ బోగస్ ఆ మాని కొస్తే మనం ఆత్మాభిమానం చంపుకోవటంలేదా

అపీనరు చివాట్లు పెడుతుంటే నోరుమూసుకుని వడివుండటంలా ఆ వ్యూడు ఆత్మాభిమానం ఏమవుతుంది. అసలు యీ రోజున బిచ్చగాడు కానిది ఎవరు; మనం వెళ్ళి జానీని ప్రమోషన్ కోసం కాకాపట్టటం ఏమంటారు బెగ్గింగ్ ఆనరూ; నాయకులు ఓట్లు కావాలని అడగటం బెగింగ్ కదూ "

"ఏది ఏమైనా ప్రభుత్వం తలుచుకుంటే బెగ్గర్లను తొలగించకలదు. తొలగించటం అంటే నిర్మూలించటంకాదు. ఏదైనా ఏర్పాట్లు చేసి వాళ్ళంతట వాళ్ళు బ్రతకగలిగేలా చేయవచ్చు."

"ప్రభుత్వంకాదు. ఆభిగవంతుడుకూడా ఈ బెగ్గర్లను మార్చలేడు కారణం నేడు బెగింగ్ చాలా మంచి బిజినెస్ అయిపోయింది. దాన్ని ఎవరూ వదులుకోరు గాబట్టి. ముఖ్యంగా మన హైదరాబాద్ లో ఎంతోమంది మనకంటే బెటర్ ఎర్నింగ్ చేస్తున్నారు "

"చా! చ్చా బెగ్గర్లకు అంత ఆదాయం వుంటే అలా హీనంగా ఎందుకు బ్రతుకుతారు? "అంతా వేషం."

"వేషం కాదు ఏమీకాదు. వాళ్ళకి అంత ఆదాయం వుండదు. ఐ విల్ చాలంజ్."

"ఓ. కే. లెటర్ బెట్."

"ఐ యామ్ రెడీ."

"ఎంత నందం"

"ఓడినవాడు మన గాంగ్ అందరికీ డ్రింక్ అండ్ డిన్నర్ ఎరేంజ్ చెయ్యాలి"

"ఓ. కే."

"ఓ. కే! బి రడీ"

మంటలు పూర్తిగా అలుముకున్న నమయములో రమణమూర్తి రంగప్రవేశంచేశాడు.

"కామేశం: ఇంతకీ ఓ బెగ్గర్ ఎంత

ఎరన్ చేస్తాడని నీ అభిప్రాయం" "నేర్చుగలవాడయితే కోటి, ఆదిర్చు, చార్మినార్ లాంటి బిజినెస్ వెంటర్లలో ఓ పాతికరూపాయలకు తక్కువకాకుండా సంపాదించగలడు" అన్నాడు కామేశం గారిలో లెక్కవేస్తూ.

"అంటే రోజుమొత్తంలోనా!"

"అవును! రోజు అంటే రోజంతాకావచ్చు ఓపూటకావచ్చు."

"మరి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి కర్మా!"

"ఎంత తన్నుకున్నా. ఎంత నేర్చుగల బెగ్గరుకైనా ఆదాయం రోజుమొత్తంలో పాతిక రూపాయలరాదు" అన్నాడు కర్మ దృఢంగా బెగ్గర్లవల్ల జాలికలవాడిలా.

వెంటనే రమణమూర్తి ఓ తెల్లకాగితం తీసుకుని, నిలువుగా ఓగీత గీసి దాన్ని రెండు భాగాలుగా విభజించాడు. ఒకదానికి కామేశం, రెండవదానికి కర్మ అన్న హెడ్డింగ్ పెట్టి వారి వారి అభిప్రాయాలు వారిపేర్లక్రిందవ్రాసి వారి సంతకాలు సాక్షినంతకాలు తీసుకున్నాడు.

తరువాత ఎవరూ మాటమార్చకుండావుండటంకోసం ఈ కాగితం అవసరం.

"ఓ. కే, ఇక అసలువిషయం తేలేదేలా?" అన్నాడు రమణమూర్తి.

"ఏముంది ఇవాళసాయంత్రం ఆపీసుఅయి పోయింతరువాత ఆదిర్చులో మనం ఓబెగ్గర్ ని నెలకుచేసుకుని ఇంటర్వ్యూ చేస్తేనరి!"

"వాడెందుకు నిజం చెబుతాడు"

"ఏం?"

"మనం పోలీసువాళ్ళమనో, లేక ఇన్ కంట్నీ వాళ్ళమనో బెదిరిపోయి ఒక్కడు నిజం చెప్పడు"

నచ్చారు

"ఏం అమ్మయ్యే: నువ్వు మావాడు వెళ్ళితేనుకోలోకచ్చారం మరి ముందుగా కా దగ్గరకెందుక రాతమ: అదిగడు వర మేళ్ళరలావు పార్వతిని.

"అనిషమమా అలోచించానంది, దివరక ఆయనేవదాపిక" అంది పార్వతి.

-3 ని వర్ణనాకం (గుంటూరు)

"అయితే మరెలా?"

"మనం ఓ నెలవురోజున రోజంతా ఓ బెగ్గర్ ని పాలోచిపి పాయంకొంఅయ్యేనరికి ఎంత ఎరన్ చేస్తాడో తెలుసుకుంటేనరి"

"నో నో! మనం ఓ బెగ్గర్ ని అంతవేపు పాలోచెయ్యలేము. అదీకాక అతని కచ్చాలో ఎన్ని నాణాలు పడుతున్నాయో లెక్కపెట్టగం మేమోకానీ, అవి ఎంతవిలువైనవి అంటే పదిపైసలా, ఐదుపైసలా అనేది దూరంనుంచి గమనించటం సాధ్యంకాదు "

"మరేం చేద్దామంటావు"

"గుడ్ ఐడియా మనలోఒకరు ఓ నెలవు రోజున బెగ్గింగ్ చేస్తే"

"మనమా: ఈ పర్సనాలిటీ. ఈ నెటవేతో ఐయలుదేరితే సర్వేరిపోర్లు కరకుగరాడు."

"ఇంకో ఐడియా"

"ఏమిటది:"

"మన సెక్షన్ లో చలపతి వున్నాడే అతను కల్యరర్ ప్రోగ్రామ్మలో ఎప్పుడూ ప్యాన్సీ డ్రస్ వేస్తుంటాడుగదా. అతను బెగ్గర్ వేషం వేసుకుని మనకోసం ఓచిన్న పరపారమెన్స్ ఇవ్వమంటేనరి."

"కమాషాగా స్టేజిమీద అయితే యాక్టు చేస్తాడుకానీ, నిజంగా ఆదిర్చు వెంటర్ లోనో మరోచోటో బెగ్గింగ్ చేయమంటే అతను ఎందుకు ఒప్పుకుంటాడు. రేపు ఇది పది మందికితెలిస్తే అతని పరువుపోతుంది"

"ఆగండి: చలపతిగాడిగురించి నాకు బాగా తెలుసు. వాడుట్టి గడ్డితినే మనిషి. నీ శ్రమకు పీజ ఎంతోచెప్పు వేచేసాం అంటే వాడే దిగి వస్తాడు."

అంకాకలిసి 'సి' సెక్షన్ లో చలపతి దగ్గరకువెళ్ళి అసలువిషయం కదలేసారు. మొదట

యువతరంగం

దేశం మాకు ఏమిచ్చింది?

పై పింఠిం యీ క నీ డు యువత-యువకులనుండ్ల కిభిప్రయాల సేకరించగా... వానాపు పింఠిం దూ ఈ క్రింది కిభిప్రయాలన్నె నెలల పుచ్చుటం వివేషం --- * ఎడిటర్ *

నీళ్ళునమిలినా తరువాత ఎంతైనా ఇది తన వరువు ప్రతిష్ఠలకి సంబంధించిన విషయం కాబట్టి ఓ వందరూపాయలు ఇస్తే పాయంకాలం చీకటి వడింకరువార ఓ పోర్ హవర్స్ పేర్ చెయ్యగలనన్నాడు

వ్యవహారం ఇంతదూరంవచ్చేసరికి అందరికీ దీనిమీద క్యూరియాసిటీ పెరిగిపోయింది.

రమణమూర్తి వెంటనే ఆపీసుకు పర్మిషన్ పెట్టివెళ్ళి బెగ్గర్ వేషానికి కావలసిన చింకబట్టలు వుట్ పాత్ మీద పాతబట్టలు అమ్మేవాళ్ళనుంచి పంక్తుచేసి కొనుక్కువచ్చాడు.

ఐదు అయింతరువార అంతాకలసి ముందు హోటల్ కి వెళ్ళి బాగాటిపేన్ పట్టించారు. తరువాత వల్లిక్ గార్డెన్ లో పొదలచాటుకు వెళ్ళి ఆపీసుబట్టలు మార్చుకుని బెగ్గర్ అవతారం ఎత్తాడు చలవతి.

చివరికి అంతాకలసి రెండు ఆటోల్లో నయా పూర్ బ్రిడ్జిచేరుకున్నారు అప్పటికి ఆరు దాటింది. చీకటివడింది. అయినా మెర్క్యూరి లైట్స్ వెలుగులో నయాపూర్ రాజమహల్ లా వెలిగిపోతోంది.

చలవతి స్యూటబుల్ ఫ్లెస్ సెలక్టుచేసుకుని బ్రిడ్జిమీద ఇనుపకమ్ములను ఆనుకుని నిలబడ్డాడు.

మిగతావారంతా అంతదూరంలో తలా ఒక చోట చలవతిని దృష్టిలోవుంచుకుని నిలబడ్డారు మామూలు జనంతో కలిసిపోతూ.

చలవతి నిజమైన బెగ్గర్ లా— “బాబా! అల్లాకే నామ్ వర్ దన్ వైసా దో” అంటూ చెయ్యిచాపి. గొంతు దీనంగాపెట్టి లయగా అరవటం మొదలుపెట్టాడు.

అయితే అరగంటవారినా ఎవరూ వైసా రాల్యలేదు. వైగా ఆ బ్రిడ్జిమీద బెగ్గర్స్ కాంపి టీవన్ కూడ ఎక్కువగానేవుంది.

మిత్రులంతా ఓపికగా వారివారి స్థానాల్లో నిలబడి మవవర్వే కొనసాగిస్తున్నారు.

సమయం ఏడున్నర అయింది.

రమణమూర్తి తనుకూడ దర్శించేవేవాడిలా చలవతి దగ్గరకువెళ్ళి “ఏమాత్రం కలెక్టన్ అయింది” అంటూ నెమ్మదిగా అడిగాడు.

“నిల్ నాట్ ఎక్సీడ్ టు రుపీస్” అన్నాడు చలవతి.

అదే విషయం ఇవతలకివచ్చి మిత్రులందరికీ రిలేచేశాడు.

సమయం గడుస్తూంది—

నయాపూర్ పై రద్దీ అధికం అయింది. ఇప్పుడు చలవతి డబ్బాలో నాణాలు బాగానే వడుతున్నాయి.

దీవస్తంభాలకి ఆనుకుని ఎంతో సేవటి నుంచీ నిలబడటంతో మిత్రులందరికీ కాళ్ళు గుంజటం మొదలుపెట్టాయి.

ఎనిమిదిన్నర అయింది.

తమ సర్వేముగియటానికి ఇంకా రెండున్నర గంటల సమయంవుంది కామేదో దేశ క్షేమం కోసం, సమాజశ్రేయస్సు కోసం ఏదో త్యాగం చేస్తున్న మహాపురుషుల్లా, ఓపికతో అంతా నిలబడివున్నారు.

చలవతి డైమింగ్ మెయిన్ డైమిన్ చేస్తూ “అల్లాకే నామ్ వర్ దన్ వైసా దో” అంటూ వుత్సాహంగా ఆరుస్తూనేవున్నాడు.

ఎంతైనా వందరూపాయలు పీజుతీసుకుంటున్నాడు, కాబట్టి ఆ మాత్రం ఉత్సాహం చూపించకపోతే బాగుండదని లేని ఓపిక ప్రదర్శించ సాగాడు

రమణమూర్తి ఒకటి, రెండుసార్లు వెళ్ళి క్రికెట్ స్కోరు తెలుసుకున్నటుగా కలెక్టన్స్ తెలుసుకో సాగాడు. వెళ్ళినప్పుడల్లా చలవతి

ముద్దు

“ఏమిటా శీమా ఆ పావను అన్ని పార్లు ముద్దులుకుంటున్నావు?” అడిగిందివాళ్ళమ్మ. “వెద్దయితే ముద్దు పెట్టుకోనివ్వడుగా” అన్నాడు శీను
—బి. కేశవ (కడియం)

డబ్బాలో అదును చూసుకొని చాకెట్లు, వక్కపొడి పాకెట్లు వేసి వస్తున్నాడు.

సమయం తొమ్మిది దాటింది.

కలక్షను వదిలేసు రూపాయల దరిదాపు లకు చేరుకుంది. డబ్బాలో అరరూపాయి బిళ్ళలు, పావలాలు, ఒకటిరెండు రూపాయి బిళ్ళలుకూడా వడ్డాయి.

తాను ఓడిపోతానేమోనని శర్మకి కాళ్ళల్లో నీరవం వటుకుంది. ఇంతలో ఎవరో కాస్త టీతాగి వడ్డామని ప్రపోజ్ చేశారు.

మిత్రులంతాకలసి బ్రిడ్జి చివరనగల ఇరావీ హోటల్ కు బయలుదేరారు.

రమణమూర్తివెళ్ళి చలవతి చెవిలో టీతాగి వస్తామని చెప్పివచ్చాడు.

చలవతికికూడా కాళ్ళు నెప్పిపుడుతూ వుండ వచ్చు. అంతేకాక అలా అరవటంవల్ల గొంతు ఎండిపోయివుంటుంది ఆతన్ని వదిలి తాము టీ తాగటం భావ్యంకాదని వీళ్ళకి ఎవరికీ స్ఫురించలేదు.

ఎంతపీజు ఇచ్చినా, మరీ బిచ్చగాడిలా ట్రీట్ చేస్తూ తనని అలావదిలి వాళ్ళంతా టీ కోసం వెళ్ళటంతో చలవతికి వాళ్ళందరిమీద వళ్ళు మండిపోయింది.

ఓ పావుగంట తరువాత రమణమూర్తి బృందాన్ని వెంటబెట్టుకుని తిరిగి యధాస్థానానికి వచ్చేసరికి, చలవతి తానుండవలసిన ప్రదేశంలో కనబడలేదు. వది ఆడుగులు అవతలికి మారి వుండవచ్చు అని బ్రిడ్జి అంతాతిరిగి చూసాడు. కానీ ఆతని అడ్రసులేదు.

తమలాగానే అతనుకూడ టీ తాగటానికి వెళ్ళివుండవచ్చని ఎదురు చూశారు.

కానీ, ఆతనికూడ తెలియలేదు.

వున్నట్టుండి చలవతి ఏమైపోయాదో తెలియదు. ఎవరిని అడగాలి ఆ జనసందోహంలో ఆ గందరగోళంలో ఓ బిచ్చగాడిగురించి

యావాజి

వృత్తికం (అక్టోబర్ 24-నవంబర్ 22)

సంకలనం 25

నీనీసుకుళ్ళు తొక్కిక్కితూ పూర్తి నీ సుకున్నీను... ఇకవుత్తూసులోనీ!-

వాకబుచేస్తే జవాబు చెప్పేదెవరు?

లేనిపోనిది ఇందులో తలపెట్టామని అంతా భయపడసాగారు. అయినా ఓపికగా పది దాతే వరకు నయాపూల్ వంతెనమీద కాళ్ళు పడి పోయేలా ఆ చివరినుంచి ఈ చివరివరకూ తిరుగుతూ మిత్రులంతా చలపతికోసం వెతికారు. కానీ చలపతి ఏమైపోయాడో అంతు పట్టలేదు.

చలపతిగురించి ఏదైనా విషాదవార్త విన నలసివస్తుండేమోనని అందరికీ భయం పట్టుతుంది.

చివరికి విసిగిపోయి ఎవరింటికి వాళ్లు వెళ్ళిపోయాడు.

మరునాడునడింటికి అంతా ఆపీనుకొనవచ్చారు. చలపతి విషాదంగా మొహంపెట్టి వీళ్ళ ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

రాత్రి ఎక్కడికి వెళ్ళానని ప్రశ్నించగా - "మీరు టీ తాగటంకోసం అలా వెళ్ళా. అంతే ఎక్కడినుంచో ఓ పోలీసువాన్ వచ్చింది నేను గమనించేలోగా ఇద్దరు పోలీసులు చెరో రెక్కపుచ్చుకుని నన్ను వాను ఎక్కించారు. అందులో చాలామంది భిచ్చగాళ్ళు వున్నారు మా అందరినీ బూతులు తిడుతూ సిటీకి పాతికిలోపిటర్ల దూరంలోగల బెగ్గర్స్ హోమ్ కి తీసుకువెళ్ళారు.

"తరువాత"

"అక్కడ సెంట్రీకి నా జేబులో నాస్వంత

డబ్బు ఓ వందరూపాయల కాగితంవుంటే లంచం ఇచ్చి ఎలాగో బయటపడ్డాను చేతిలో దమ్మిడిలేదు. బిచ్చగాడి ఆవకారంలో నడుచుకుంటూ ఇలాచేరేసరికి ప్రాజెంపోయినంత పనిఅయింది." అన్నాడు అంతా మీవల్ల జరిగింది అన్నట్లుగా.

జరిగిందానికి అందరూ సిన్సియర్ గా దాంపడ్డారు.

సర్వేపూర్తిగా జరగకుండా మధ్యలో ఆగిపోయింది కాబట్టి పందెం 'డా' అయినట్లు రమణమూర్తి తీర్పు చెప్పాడు.

తాను ఓడిపోతాననుకున్న కర్మ ఇప్పుడు బయటపడినందుకు సంతోషించాడు.

చలపతికి ఇవ్వవలసిన వందరూపాయల ఫీజు, బెగ్గర్స్ హోమ్ నుంచి బయటపడటానికి చలపతి ఖర్చుపెట్టిన స్వంతడబ్బు వందలనీ జరిగినదానికి నష్టపరిహారంగా మరో వంద శేరిసిమూడు వందలు చలపతికి ఇచ్చి జరిగింపుమరిచిపోమ్మన్నారు.

కానీ చలపతికి వాళ్ళిచ్చిన మూడువందలు ఫ్లస్, ఆ రోజు డబ్బాలోవచ్చిన కలక్షను ఇర్లపై రూపాయలు మొత్తం లాభించింది.

వాళ్ళు తనని వదిలిపెట్టి టీ త్రాగటంకోసం వెళ్ళటంతో చలపతికి వళ్ళు మండిపోయి వాళ్ళ ఆట కట్టించాలన్నట్లుగా అప్పటికప్పుడు ఆలోచన స్ఫురించి వెంటనే రిజిఎక్కి ఇంటికి

వెళ్ళిపోయాడు.

కానీ తరువాత తరచూ చలపతి అదేవేషం వేసుకుని నయాపూల్ మీద "అల్లాకేనామ్ పర్ దవ్ వైసాదో" అంటూ కనబడటంతో రమణమూర్తి బృందానికి ఆ రోజున చలపతి ఏదో హాసం చేసి వుంటాడని గ్రహించారు.

అయినా ఏమీచేయలేక వూరుకున్నారు.

ఇప్పుడు చలపతి రోజూ ఓ శ్రీ అవధు పార్వతైమంగా బెగ్గర్ వేషం వేస్తున్నాడు. రోజూ జరపై దాసాయల కాకపోయినా వదినుంచి వదిలీను దాసాయల వారుకుతున్నాయి.

కాకపోతే:

శేరిసిమూరు, శేరిమీర నటులు డబ్బు కోసం వేషం వేసుకుని వడించగా తప్పు లేనప్పుడు, తమ ఓ శ్రీ అవధు బెగ్గర్ రోల్ లో ఇక్కడ నిలబడితే ఏమిటి తప్పు. కాకపోతే వాళ్ళకి ఫీజు ఏదో ఒక పాళ్ళనుంచి ముడుతుంది కానీ తనకి వదినుందినుంచి వదికాస్తలు దట్టూల్.

నగరంలో బెగ్గర్స్ ఎక్కువ అయిన కారణంగా బెగ్గర్స్ హోంని విస్తృత చూడాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించి దన్ను వార్తకదివి "టూమచ్, దిస్ యీజ్ టూమచ్" అంటూ అరిచారు రమణమూర్తి.

కానీ యీసారి అతనిముందు మునుపటిలా ఆశ్రయజనలేదు. *

చూడాలనివుంది ?

—ఎన్. రవిశంకర్

